

volmaakte mikrographieën zijn gereproduceerd, een afdoend bewijsmateriaal dus, waarmee iedereen zich van de juistheid er van kan overtuigen.

Hiermede is een wetenschappelijk gevestigde tot nu toe niet op zoo groote schaal uitgebreide grondslag tot de anatomie van het haar bij verschillende rassen gevormd, die in de geneeskundige literatuur geheel op zich zelf staat. Noch UNNA, noch WALDEYER zijn in het bewerken van hetzelfde onderwerp er in geslaagd, een zóó volledige en betrouwbare basis te geven, als thans FRITSCH gedaan heeft.

C. H. STRATZ.

Methoden der chemische en microscopische diagnostiek, door F. A. STEENSMA, arts, lector aan de Rijks-Universiteit te Utrecht. Amsterdam, SCHELTEMA en HOLKEMA's Boekhandel. Tweede, vermeerderde en verbeterde druk (zonder jaartal). Prijs: f 2.50, geb. f 3.—.

Met de aankondiging van bovengenoemd werkje kan ik kort zijn, daar, hetgeen ik bij de aankondiging van de eerste uitgave (dit *Tijdschrift*, 1910, 1ste Helft, bldz. 1848) heb gezegd, ook op deze uitgave van toepassing is. Enkele nieuwe methoden (onderzoek op haematoporphyrine volgens GARROD; ammoniakbepaling met formaline; phosphorzuurbepaling met uranyl nitraat; antiformine-methode ter aantooning van tuberkelbacillen) zijn als een aanwinst voor deze uitgave te beschouwen. Moge het boekje in veler handen komen!

J. PH. STAAL.

A. VOSSIUS, *Die Angiomatose der Retina* (VON HIPPEL'sche Krankheit). B. IX, H. 1 der Sammlung zwangloser Abhandlungen aus dem Gebiete der Augenheilkunde. Halle a. S. CARL MARHOLD Verlagsbuchhandlung. 1913. Abonnementsprijs voor 1 deel van 8 afleveringen 8 mark; prijs voor deze enkele aflevering 1 mark.

Het negende deel der „Sammlung zwangloser Abhandlungen aus dem Gebiete der Augenheilkunde” onder redactie van prof. VOSSIUS te Giessen is dit jaar geopend met een verhandeling van den redacteur over de zgn. ziekte van VON HIPPEL. Hieronder wordt verstaan een vorming van angiomen in het netvlies door fijne gekronkelde capillairen, wat gevolgd wordt door een tenietgaan van de zenuw-elementen van het netvlies. Bij het verder voortschrijden der ziekte, waarbij voortdurend nieuwe gebieden van de netvliesvaten worden betrokken, ontstaan verdikkingen en plaatselijke loslatingen van het netvlies en ten slotte gaan de oogen reddeloos verloren. Het ziekte-